

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliæ Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanuza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.**

§.16. Necesse est quatenus Deus sit nobiscum vt omnes conueniamus &
participes simus fructus huius Sacrificij quod declaratur in collecta Missæ,
ob quam causam Sacerdos se vertit ad populum illum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](#)

filii ex patris gadio & familiae multo iam pane abundanti: quam singulari tripludici vxor exultatione dum coniugem suum ab his suis gaudet miserijs absolutum, & credidores supra modum exhibitos ob delitia iam in tuto posita: quid plura tota iam amilia, imo quidquid in illa est ueris videtur proclamate latitium: *Sic si qui leuantur in Misericordia.* Ea igitur similitudine indicat Propheta mundi gaudium ex aduentu filii Dei: iam enim homo diuitijs affluit cum Deum secum habeat, iam liber est a laboribus quos hiems antiquae legis illi inferebat: *Iam enim hiems transiit, imber abiit & recessit:* iam summa latitudo caeli exultat & gaudio terra delectatur, erexit in illo Pater quod vadem habeat in quo suprema laus factione illi quidquid destinaturate.

Cant. 2.11

XI.
Gaudium mundi ex Christi nasciturate, debet, homo perfoluer, Angeli suum iam reputatam gaudent ruinam, omnes exultant quia pro omnibus nascitur salutis. Dum Patriarcha Isaac nascitur in domo Abrahæ hoc illi nomen imponitur, id est risus: quia futura erat uincularis latitudo quia domelfici omnes demulcerentur: quia pro omnibus, atque in omnium commode nasciebatur. Ita similiter nascitur in mundo Filius Dei, utque sumnum denotetur bonum nobis ex eius ortu obuenturum, ubique generali omnes exultatione recreatur, sed postmodum eius hi particeps quinimum pax ceteris abundantius purissima eius. Mater Virgo Maria: *Latabitur deserta eorum innua Si reliquis matribus cum dolore parientibus tantum orietur gaudium dum filium in lucem editum conspicimur.*

Ioa. 16.21

II.
Quia nascitur homo in mundo: quanto usi fuille credimus gaudium immaculata Virginis, dum ex illa & sine dolore mundi nascitur Redemptor? *Gaudia matris habess, cum Virginitate honore;* gaudio delectatur quo reliqua matres dum filius nascitur optatisimus: sed ipsa-masori longe prærogat, dum filius ex illa nascuntur seruata tamen Virginitas integritate. Pastores ab hoc gaudio non excipiuntur: ecce enim de calix **Tunc. 2.10.** Angelus: *Eus angelizo vobis gaudium magnum,* quod eris omni populo, immirum ex Chilli nativitate. Reges magi voluptate latitantur incelsibili, in stola cognolentes natum si i Regem mundi illustrium: *Videntes autem gloriam, gloriosi sunt gaudio magna valde.* Generale concertis est gaudium quia Verbum caro factum est: *Dum melius silentium consonantem omnia, omnipotens sermo tuus de Regalibus sedibus, venit.* q. d. omnibus nomen excepto inenarrabilem infusit latitudinem aduentus in mundum. Verbi ater-

ni Filij que Dei: quandoquidem in omnibus per erat singularis & voluptas inexplicabilis est. *Silence, ut alio loco hoc explicet Spiritus S. Iohannes.* omnis terra in confusione est, q. d. Nemo in illo uinculari gaudio ex aduento Christi: exodus ingens est: quia per illum opera sui nobis tradidit ut nostra: quatenus habemus quod patrem minus offreremus, utque per illa ostenderemus quod nobis expescit: si tantum igitur: nec haec sequatur quia natus est Christus, nuncquid ratio fudet omnes: uinculariter adueniens illius signis gaudij celebremus extenuemus propter internam voluptatem quam ex tanto boni possessione confequimur, quanto et eius aduentus cumulamus? Hoc igitur significat Cantus Gloria in excelsum Deo quod in Misericordia gaudium omnium uinculales quo calvo & terra latitatur, quia natus est in mundo Filius Dei factus homo.

§. 16. Necesse est quatenus Deus sit nobiscum ut omnes conueniamus & participemus finium fructus huius Sacrificij quod declaratur in collecta Missa, sed quam easiam Sacerdos se veritas ad populum illum his verbis salutans: Dominus Vobiscum antequam incipiat.

D EUS semper dilexit animos virtuosos: & resque conformes quod etiam opere dei monstrant, eternam experientiam nos deo. Omnes canticis s. illas à Deo impetratis eorum quae in misericordiis voluntate ac celioribus in communione congregati, quod à Divina misericordia postulatur. Orationes semper habent Deus si Musica suauissimam, itaque fuit aridus eius grandissima quia ex dieris & marine consonantibus vocibus audiebant, non oportebat enim musica et suavis sit grataque amibus, consilior potest ex multis vocibus: etiam viaqueque per se illam non habet significantem & consonantias quam multas conferunt, dum omnes unius formitate feruntur proportionis concinnitate, qua inter ipsas requiriuntur: nec enim vox tenoris ita sola recreat ac dum iungitur Bassus, Contratenor, & Superiori aliisque vocibus, omnique musicæ consonantiam pariter observant: similiter in qualibet instrumento musicæ prima fides terrena vel quarta si sola tangatur, autibz noui ita grata intonat, quam dum omnes sonos

necessaria proportione, quam instrumentum exigit musices à luente tanguntur. Idem sit de oratione iudicium: cum enim sit musica Diomis autibus graffissima requirit duefus voces id est diuersos spiritus, qui communiter vni & vniuersi voluntate Deum accedunt in ea ab eo postulatur quod indicant sibi necessarium, ò quam grata Deo orationis musica, quam animo omnes illi dedicant vniuersi! O quam libenter eorum condescendit postulationibus, hinc patet quia salutares sunt orationes in communitate factæ: & quia Missa Sacrifacium est imperatorium, in quo nos omnes vniuersi in persona Sacerdotis hoc offerentes, idcirco hoc in illo nobis declaratur, ut vniuersi voluntate in Sacerdote nostras offeramus petitiones, quatenus in illo postularimur Deo consequamur.

Idecirco ante sacrificium quædam statimuntur orationes, & sun in Missa priores, quæ dicuntur *Collectæ*, vel quia illuc populus ad interna se conseruit & recolligunt, ut se totum occupet contemplando Missæ mysteria, vel quia Sacerdos nomine totius populi, quod in suis promittit orationibus, postulat in illis à Deo velut persona communis nomine omnium quod eorum expedit salutem & quia haec vniuersitate petitiones Deo sic offeruntur, maxime sunt illi acceptæ in sacrificio Missæ quibus frequentissimè benignum exhibet auditum.

Ex prædictis collige medium efficacissimum impetrandi à Deo in necessitatibus & calamitatibus tuis auxilium, illud esse ut ad intentionem tuam plura celebentur Sacra: ad eum etenim continuacionem insubis votis tuis Deus aderit etenderetur. Porro in quantum ad obtinendum à Deo quod petimus, necessarium est ut illum in nobis habeamus, veque nobis declaretur quod huic teneamus adalorare, idcirco Sacerdos conseruit ad populum his eum verbis primo salutat: *Dominus vobiscum*: cui ille respondet: *Ei cum spiritu tuo tecum domus* Deus cum omnibus est, certificare nos participes reddit fructuum caelitus huius sacrificij. Unde in Concilio Bracarense caput. 12. iniungitur Sacerdotibus ut his verbis populi salutent quia vero Christus Dominus à lepulchro redimus his verbis: *Pax vobis* discipulis suos amicos salutavit: ita Episcopus expellit figuram Christi iisdem verbis populum salutat: *Pax vobis*; licet in decurso Missæ eadem qua reliqui Sacerdotes, vtatur salutatione: & hoc vt ostendatur quia necessarium sit ut Deus nolis affilii nos instruens de ijs quæ petere nobis

conuenit: ut enim loquitur Apostolus: *Quid eritis vos in Christo?* Rom. 8.24. opus est ut Deus velut primarius magister nos doceat quæ perenda sint, ut salutates preces nostras offeramus & eis omnibus clementissime condescendas nostrisque actionibus auxilietur: & ita nobis hoc exponit Sacerdos populum salutans: *Dominus vobiscum.*

Hanc salutandi formulam sumpsit Ecclesia ex cap. 1. Ruth. vbi legitur Broz salutasse hac formula menses: *Dominus vobiscum*: similiter Ruth 2. Angelus Ioseph & Gedeon, & purissimam Dei Genitricem mox futuram Mariam Virginem: *Dominus tecum*: Responsum autem plebis Sacerdoti salutasti, illud est quod Apostle Paulus discipulo suo Timotheo scribit: *Dominus Iesu Christus sit cum spiritu nostro.* Quan' o vero jam omnibus tam populo quam Sacerdoti Divina est impletata assistentia, confessim Sacerdos proponit Sacerdos collectam, in qua omnes conuentum animi quo ad illud quod per eam postulat Sacerdos. Apposite proferamus historiam quam describit Spiritus S. d. David. Hunc ferale prorsus animo Saul persequebatur, nuntia deferuntur Dauidem fugiente in Cœlum: ut autem hoc resciuit, firmiter sibi persuasit, iam manus suas cum non posse endere: sic enim ait: *Tradidit eum Dominus in manus meas.* Actum est de illo, reus est mortis: nec de-

V.

omnium

nomine

orat.

VI.

Probatur

ex Dau-

idem

meas.

Actum

est de illo,

reus

est moris:

nec de-

reus

est

ad Deum

convertitur,

si pplex

postulat

subsidium,

non ta-

men

per se ipsum,

sed sequestrum

adhibet Sa-

cerdotem Abiathar,

atque illi:

Applica Ephod.

Hoc tibi incumbit appendum, ut vestes in-

duas Sacerdotales,

& pro me Deo preces offe-

ras, ut me ex eiendi hoc periculo quo premor,

salmi expiat,

ipse vero ab humeris fratris Sacer-

dotis illi suggerens qua Deo ex suo nomine

proponeres obtinenda. Dauid totam hic men-

tem suam curamque applicabat & quasi factam

Sacerdote suam Deo proponebat orationem.

Hic ille modus est quo par est ut omnes in ora-

tione sicut Missa & in Sacerdote omnes com-

prehendantur, ut pro omnibus ille preces effundat,

omnesque in ipso curam suam mentisque

habeant cogitationes: cum sit oratio quam Sa-

cerdos omnium nomine ad Deum mittit exau-

dientiam.

45 Nota: Sacerdos in illa collecta manus attollit: primo ut significet se eum suum ad Deum eleuare: Leuemus corda nostra cum manibus ad Dominum. Circa quod fuisse exurit Diu. Thom. ad illa verba D. Pauli. *Volo viros orare in omni loco, levantes puras manus.* Secundo ut designet quod se præparat ut Deum detineat ne iram suam in nos deuoluat: eum etenim grauerit ad hoc nostra mouent irritantique peccata, ut propter illa nos severius plectat: venum cum Sacerdos se medium statuit inter Deum & homines, occurrit illum detenturus, ne furor illius illos opprimat: unde extollit manus quasi ostendens quod illum removere. Olim aiebat Propheta considerans ingentem Dei potentiam & nullum esse qui se staveret medium illum cohíberet. *Non est qui consurgat & teneat te.* Attamen cum Sacerdos sit Dei minister propter ministerium quod exercet, multa à Deo consequuntur, & hoc sufficit ut illum sifat. *Detinet Moyses Deum ne iustitia illius flagellum populi castiget irremittentiam peccatumque maximum, quo Diuinam offenderat maiestatem: atque ea de causa ambas elevat manus, quo demonstrat precium suarum efficacia se Deo frumentum inuicere ne reos plectat: & idem agit Sacerdos, manus attollit, quando in oratione sua Deo populi offert petitiones, ut ostendat tantæ eas efficacia: quia eo mediente finit, ut licet infinita potest sit Deus, potens tamen sit Sacerdos qui sic eum detineat, ut fideles suos debito pro peccatis non puniat supplicio.*

VIII. *Sacerdos cōparatu Aquila.* **Ratio 3.** *Dum Sacerdotem conspicio sublati in alium manibus, vide te mihi video aquilam extensem pullos suis protegente à cælorum in clementia, ad quam sese opponit eoque modo illos defendit ut pullis nequam posse offere. Idem considero in Sacerdote leuantem manus suas: videntur enim milii alæ quæ exiendit ut sub illis fideles complectatur, illos ab aeris calique protegens in clementia peccatorum eorum gratitate pronocata, & ni fallor se opponit ne illas contingat, quod virtute consequitur orationum, quas in hoc Diuino deproxiit Sacrificio. Tertio dicamus quod manus attollat, ut sublime denotet mysterium! Hoc nimirum, quod in illis nihil suum a iudicat. Familiare est ut demonstres te nihil adferre, manus attollere in alium: q.d. ecce nihil in illis iudico: quoniam Christus Dominus nobis testificatus se nihil à mundo sumpsisse, ascendi in cælum. *Elenatis manibus,* quæ illas omnium oculis ostendens, ut in illis videnter*

quod nihil ex terrenis hisce secum deferret. Id intendit Sacerdos manus attollens: q.d. nihil in hoc ministerio mecum ferò quod meum est a te terrenum aliquid: quia vero qui secum aliquid deferit, illud manibus suis complectitur, eo hinc Sacerdos manus suas publice offensas quæ va-
cetas: ecce nihil in illis defero in hunc Sacri-
ficii Diuini celebratione. Quomodo Domine mi-
Sacerdoti permitistur ut offensas pro se rotogere
populo, coram te appareat vacuus manus? Qui fieri potest ut hoc modo tibi sit acceptum tale
sacrificium: cum tu ipse præcepisti ut omnes
plenis manus munera deferentes tuo se offer-
entes conspectui? Non apparet in consuilla mea *Eridi-*
vacuus, ita mandat Spiritus S. Si hoc ita sit, ut sit,
est: non videtur tibi placere post Sacerdotem. *X.*
Etio quia vacuus expandit manus Diuum hoc Cus-
dicatorius tibi Sacrificium. Sic etsi mansuetum cura-
dedit nobis Deus ut plenis manus accedamus ut na-
tus dona postulatur: pleno ut intelligamus, in-
si quid ab eo quatinus obseruentur, hoc sit al-
iquid illi dando, & si misericordiam intenda-
mus, tandem pauperi impendamus, eaque quo-
judicet, impetrabimur: ut ipse familiari nobis
subueniat necessitatibus, quibus pressi ad illum
recurrimus. *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.*

Quocirca præcipua audienti Miserere prepa-
ratio, arguimus est elemosynæ. Quam ob causam Ele-
mosynæ pauperes ad values iacet Ecclesiæ sua
skipæ emendantes, ipsi ut illa significant, quæ par-
doquidem intres audijtus vel celebratus ad Miser-
ere. Miserere, prius te disponas distributio. Eleemosynæ
quam à te pauper efflaguat: & hoc intendit Deus ut manus plena adferat ut illas of-
ferat Sacerdos in sacrificio istius accepitabilem,
ac Deum efficacius inclinat ut populo suo, mi-
sericorditer, pro quo hostie dedicas oblationem: in hac
igitur est quod Deus à te vult in manus deferri. Secundo ut instruas quo argumentum ha-
bitias gratia quod recipientibus SS. Sacramentum
Communicas accedas oportet plenis manus, id
est præparatione meitorum: Scindens etiam
cibi est, quod Sacramentum operetur non solum:
Ex opere operato, ut et Theologus id significans
quod in reliquo Sacramentis, quod se operetur
ex virtute palloris Christi: hoc enim est illud
quod modo peradum est, & in eius virtute om-
nia virtutem habent causandi gratiam: Ex opere
operato: sed etiam illam causat: Ex opere operato
nā secundum tuę dispositionis augmentum, cui
que gradus, tibi in hoc Diuino Sacramento gra-

dus communicabuntur gratia: unde ut ad illam
accedas Deo te statutus praesentem illum re-
cepimus. Non apparebis vacans in conspectu Domini
nisi Dei tui: non aduenies vacuis manibus, nulla-
que praemissa disputatione. Haec omnia nos
Deus dicere intendit.

49 Hic autem ut pateat quod Sacerdos potesta-
tem quam habet, & efficaciam orationis suę ob-
tinendi à Deo, in illa quam offert in Missa pro
Missa filii se toroque populo, non eam habeat ex eo quod
habet per se potest, sed quod representat, & agit per
representacionem Christi, idcirco auctollit manus ut omnes
cas vacuas alpicant: q. d. in eo quod offerto in
hoc sacrificio, & in eo quod per illud imperio,
sefote me nihil adferre quod mihi sit proprium,
sed in virtute Christi cuius refeo personam illud
Patti offero. Et hinc habemus quod adeo sit
efficax, ut per illud consequar quidquid ab illo
effigito: & quod principaliter in illo offerto, nō
est quid minime: emi ego aliquod ex me ha-
beo, sed adiuvi Christi diuinitatis opulentias, nihil
meum do Patri sed Christianum illi offerro. Proin-
da ut haec dñe nobis indicentur: absolutus Sacer-
dos collectam dicens: Per Dominum nostrum Ie-
sus Christum: quod praeceps mediatores hominū
ad Patrem est Christus: ita testatur D. Paulus: Ip-
se est mediator Dei & hominum. Si quid à Patre
volumus impetrare hoc in nomine filii eius fieri
et oportet hanc enim methodum & potendi &
impetrandi à Patre Christus docuit. Si quid pe-
titionis Patrem in nomine meo, dabis vobis. Ut ita-
que tibi persuades efficaciam huius sacrificii,
quod illi offero ut ab eo postulata pro cunctis
imperio, non orari ex me illud offerte, sed
ex persona Christi in me vestiti: idcirco manus
attollo, ut si illas alpicias velut mihi proprias, na-
men vacuas intuearis: tantum etenim sunt di-
vitias ex eo quod in ipsis confidere potes: ma-
nus Christi per me namque mecumque minister-
ium ipse Christus Patri pro omnibus offertur.
Per ipsum offeramus hostiam laudis semper Deo.

XII.
Tunc
manus
expandit
in modū
Crucis.
Ego 17.21.
triumphare.
Cum levaret Moysi manus, vince-
bat Israel. Quia vero illa figura Moysi formam
preferebat crucis quam Christus in illo ex-
primet, eius orationes tanq; semper fuerunt effi-

acia: ut quidlibet à Deo consequeretur. In Mis-
sa Sacerdos levat manus in formam crucis, quia
vero in ipsa Patri offertur & representatur fi-
lius eius unigenitus in cruce pro homine mo-
tiens: hinc in Missa quidlibet à Deo consequi-
tur: quia Patri velut in memoriam revocat pa-
cetum cum filio suo inutum, quod moriendo in
in natura humana pro genere humano, ipsi esset

XIII.

Similitud-

do.

Patri satisfactus, & proper ipsum Pater cum
etiam annueret pro eius salute postulationibus: id
cupo quotiescumque Sacerdotem conspicit in
forma crucis Christi personam referentem, pe-
tita concedit: eo modo quo in tempestate & plu-
viam inundantia, quā primū iris appetit
caelēstis, fōderis recordat quod pepigit cum
hominibus, ut servaret illū in eternū inviolabile
quod aquis diluvij mundum iterato non
sit deturū: i ta similitet arcum contemplatus
caelēstem Christum in persona Sacerdotis quasi
crucifixum, fōderis recordatur quod cum Pater
suo sanciuit quod illi concederet quidquid pro
nobis postulareret.

Modus hie ostendit Deo sumptore semper pla-
cuit ob representationem filii sui crucifixi. Quia
vero hoc ita est, statutum Concilium Carthaginense
tertium ut Sacerdos semper hoc obseruet Pa-
trem rogans per filium, cuius orationem factam
eius nomine significat manum Sacerdotis ele-
vatio. Cum in Altari afflītetur, s'empor ad Patrem
dirigatur oratio, ut in filio seu per filium conclu-
tur. Vedit D. Ioan. Angelos offerentes Deo ora-
tiones: Super Altare aureum quod est ante oculos
Dicitur. Altare hoc Christus est, aurum ob merita
eius excellebit, semperque ante oculos
Domini: nonquam etenim à Patre recedit dex-
tra: Nec Patris linguis dixiram. Et quasi presen-
tem illum Pater velut digito notat: His est filius Christum
meus dilectus. Cognovit igitur D. Ioan. orationes Patri re-
Angelorum apud Patrem plurimum valere, quia praesertim
offerebantur: Super Altare aureum: in nomine Christi
& quasi Christum illi anteponendo, ut zum
illis tanto Patrem mouerent efficacius. Ita simili-
titer Sacerdos ut Patrem ad suas benignè inclinaret, manus elevaret, quasi hac actione Patri
manus Christi obijiceret, quatenus per ipsum eiisque
merita cuius personam representaret, postulata concedat.

Quocirca Sacerdos ut Deum efficacius mo-
uat quatenus eius exaudiat orationes, suas ele-
vat manus, quasi illa actione Christum Patri
manus obijiciens oculis, quatenus per ipsum eiisque
merita, cuius personam representaret, conces-
sionem.

XIV.

Ideo Sa-

cerdoti

hoc pre-

cipitur.

XV.

Apostol. 3. 38.

XVI.

Dicitur.

Donum:

Divisa:

XVII.

Et quasi presen-

tem.

Quidam:

Concedat:

Concedatur:

F. 132. 1.

cedat eius postulationibus. Quinimo, si quid sa-
pio, Propheta Rex hunc nos orandi docet mo-
dum, quo tanto feceris id quod petimus, impe-
tremus. In noctibus excolite manus vestras. Sup-
ponit orationem nocturnam quietorem esse &
efficiacorem. *Meditate* & *surgite* ad conser-
endum tibi. Sic alio loquitur, & quod illam
hac hora exercens tranquillo plane spiritu per-
ficeret, utque haec intentum asequatur finem,
elatis fiat manibus: *Excolite manus vestras*: quia
hoc modo datur intelligi quidquid pedimus a
Patre, per Christum Dominum eiusque nomine
postulari quem per formam crucis representat
quam elevatae exprimunt manus. Hunc orandi
modum sibi familiariter habuerunt Sancti. Ita
SS. Pater noster, Dominicus & Seraphim ille
terrestris S. Franciscus expansus in modum crucis
brachij instabat orationi, quinquo hunc ve-
nerandrum reliquit filiis quem in multis
frequenter.

XV.

Modum
hunc o-
randi
Sanc-
ti
frequen-
tarunt.

modum sibi familiariter habuerunt Sancti. Ita
SS. Pater noster, Dominicus & Seraphim ille
terrestris S. Franciscus expansus in modum crucis
brachij instabat orationi, quinquo hunc ve-
nerandrum reliquit filiis quem in multis
frequenter.

*S. 17. Quia populi dispositio conueniens
Missa Sacrificio, ea est ut infide in-
strutus accedat; ideo cantatur in illa
Epistola & Evangelium ex quibus
pleniū instruitur.*

17

*I.
Debet
populus
in fide
instrui-*

S. Sacramentum mysterium est quod nomi-
natur mysterium fidei, cum inter cetera
ut praecellens emittat, sicut aperte patet ex
verbis Consecrationis Calicis. *Noni* & *Eterni*
testamēti, *mysterium fidei*. Cum autem in Sacri-
ficio Missa Diuinum hoc offeramus Sacra-
mentum, procul dubio præcipua dispositio populi
concentrat in Missa celebrationem, ea est ut
veniat fidei instrutus. Quia vero hoc instruatio
velut dispositio perfecta sit per doctrinam
Prophetarum & Apostolorum, quæ proponitur
in Ecclesia per lectores Subdiaconos, illam tan-
quam ex proprio officio prælegentes: idcirco
Subdiaconus in Missa legit Epistolam, quæ com-
munitur sumitem ex veteri testamento, vel ex e-

pisolis Canonis novi testamenti, quæ de eis
nomine tenunt Epis. Hugo de S. Victor, 1
tradic. Papam Anacletum primo instituisse can. Quod
tom in Ecclesia Epistole & Evangelij Rexi hic non
Ecclesiam anno ab ert Christi 100, quamvis Epis.
V Vallenensis sustinet lectionem Epis. in & in
Ecclesia esse multo verius, quandoquidem inde
coeva sit Apoflororum temporibus: vi confitit
ex doctrina D. Dionysij, idemque confirmat P. Cyprian
pa Clemens, & antequam Apostoli scriptum est
Epistles vel libros Canonicos legebant hinc lxx
Mosis, vel Prophetarum: & quam primum in
lucem prodierunt Epistles Canoniz. Apoflorum
legi coepertum, ut refert D. Hieronymus, Lib. 6
& aperte colligitur ex eo quod ab Apoflorum Scriptis
temporibus legeretur in Ecclesia Epistole & Evangeli
Evangelia: quandoquidem eo tempore Diaconi Com
item illi ministerio dedicati, idemque præbat
Apost. Paulus. *Cum letta fuerit apud nos Epis. Calci*
hac, facit ut & in Laodicensem Ecclesi legatur. Et
alio loco videtur concurse Thebanienses
ut legant Epistolam suam fidibus Thessalonici
centibus. *Ad iure vos per Demum*, ut legat. *l. 17. Epis. hec omibus Sancti fratribus.*

Et quanquam versus si quod von constet ex
locis prefatis hanc Epis. lectio inveniatur in
in Missa tamen efficax hinc sumunt argumentum
probandum quem hodie tenet Ecclesia in
legendo sub Missa Epistola, de concilio
Pontifex Damasus in Epis. 1. ac D. Hieron
dum ait: Epis. D. Pauli legatur in Domania
quando fideles omnes conuenient antequam Mi
sionem patet ab illis temporibus lecta fide
Epis. in Missa, & hinc, in fallo sublatione
D. Aug. Ambro. & alijs plures S. Partes patere
clate ex Concilio primo Bracarense. Namque ut
per Solemnum diuinum vigilias vel Missas sonores in
eisdem & non diversis lectio in Ecclesia legatur, & in
Itaque mos fuit antiquissimus in Ecclesia legere lectoris
di Epistolam in Missa idque ante Evangelium quod
ut enim ait D. Thom. *Instruatio que fit per doct. Cat
nam Prophetarum & Apoflorum quæ in Ecclesia* 17. 18
legitur per lectores & Subdiaconos, ut infra dictum
fidelis populi dispositio. Et quod talium disposi
tio est, in executione ad perficendum præcepit.

Atque ut diximus Epis. in Missa eo fungi. Ill
tus officio quo D. Ioan. in vita Christi quia le Epis.
venus quam D. Ioann. in se demonstrauit legem præ
præcessit Euangelicam sicut Ios. Christum subvenia
cendo præcucurrit: & lex vetus fuit velut qui
dam illius populi dispositio tendens ad petitam
fidei institutionem, quam haberent illi qui ibi
legi.